

UPA 2019/132

Ulloq 15-05-2019

Múte Bourup Egede

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at udarbejde en redegørelse for den fulde hjemtagelse af fødevarer og veterinærområdet. Redegørelsen skal indeholde en beskrivelse af de nærmere juridiske og administrative forudsætninger såvel som de økonomiske konsekvenser for hjemtagelsen ved etablering og drift. Tillige skal redegørelsen vurdere mulighederne for den praktiske forvaltning af området, herunder rekruttering. Redegørelsen skal forelægges Inatsisartut ved FM2020.

(Medlem af Inatsisartut Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

Selvstyret blev indført for 10 år siden og dermed blev der grundlagt et samarbejde mellem os og danskerne om vores lands kommende selvstændighed. Selv om 10 år kan opfattes som mange år, må vi i dag stille os selv dette spørgsmål: Hvad er status i dag efter selvstyrets indførelse? Har vi udnyttet de muligheder for øget selvstyre som selvstyreloven giver mulighed for? Har vi forberedt os for overtagelse af sagsområder? Søger vi fællesfodslag for vores øgede selvstyre?

Inuit Ataqatigiit er af den opfattelse, at vi ikke opsætter mål om at udnytte de muligheder som selvstyret åbner op for samt for at vi i større grad klarer os selv. Vi skal til at forberede os mere og i større omfang søge sammenhold.

Inuit Ataqatigiit har flere gange fremsat forslag der tager hånd om fremtidige forhold, hvor blandt andet medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede under efterårssamlingen i 2015 havde følgende punkt 113 som forslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en redegørelse til Inatsisartut vedrørende den mulige hjemtagning af de i bilag 1 til selvstyreloven anførte områder. Redegørelsen, der skal forelægges Inatsisartut senest på FM2018, skal for hvert enkelt område redegøre for følgende:

a. Hvad koster området Staten at drive i dag, og hvad vil det koste Grønland at drive området forsvarligt?

b. Hvilke forudsætninger skal opfyldes, såfremt Grønlands Selvstyre på forsvarlig vis skal kunne varetage driften af området?

c. Hvilke fordele og ulemper vil der være ved en hjemtagelse af området?

d. Anser Naalakkersuisut hjemtagelsen af området som en opgave, der bør prioriteres på kort, mellemlangt eller langt sigt?

Resultatet af dette forslag blev uddelt Inatsisartut i sidste efterår. Selv om det ikke videre er tilfredsstillende at redegørelsen ikke helt levede op til den beslutning som Inatsisartut havde truffet, kan man på side 3 i den danske version læse, at en overtagelse af hele levnedsmiddelområdet vil koste 1,3 mio. kr.

Senere kunne man konstatere, at Naalakkersuisuts beregninger i redegørelsen danner grundlag for tvivl, hvilket også kan læses i forslagsstillerens begrundelse, ligesom beregningerne ikke længere er aktuelle, hvilket også kan konstateret i et § 37 svar samt i svarnotatet.

Hvordan har Naalakkersuisut lavet den redegørelse som Inatsisartut pålagde Naalakkersuisut i 2015, siden Naalakkersuisut har fremsat det svar som de nu præsenterer? Det føles som om, at man ikke har taget sagen alvorligt. Selv om sagen omhandler øget selvstyre for landet fremadrettet samt at redegørelsen havde været 3 år undervejs, så føles det som om, at man ikke har taget sin egen redegørelse alvorlig.

Vi støtter de principperne i medlem af Inatsisartut Aqqalu C. Jeremiassens forslag og henviser forslaget til behandling i relevant udvalg. Inuit Ataqatigiit indstiller, at udvalget under sit arbejde også vurderer om det vitterligt er nødvendigt at man først udarbejder en redegørelse.